

xerrem amb:

Josep blanc

president de la mancomunitat

Josep Blanc i Soler és natural de Camprodon —de la Colònia— i té 45 anys. Va estudiar el segon grau de formació professional agrària, especialitat forestal i actualment treballa al Departament d'Agricultura com a agent tècnic.

Abans d'estar destinat a la comarca havia oposat a ICONA fent 2 anys a l'escola forestal de Jaca i 2 anys a l'escola de Santa Coloma de Farnés. Més tard va oposar a Valladolid i treballà a Soria en la creació d'un parc natural «El cañón de río Lobos» d'on en va treure una bona experiència que pensa que li ha d'ésser molt útil en les seves actuals responsabilitats polítiques.

Es considera actiu, dinàmic i anàrquic. Creu en les persones i afirma moure's més per impuls que per ideologia. La seva preocupació per conservar la bellesa de la nostra Vall, ha estat una constant al llarg de la conversa i una de les principals tasques que s'ha imposat al llarg d'aquesta etapa política que tot just comença.

— Sr. Josep Blanc, nou president de la Mancomunitat de Municipis de la Vall de Camprodon, enhorabona pel càrrec. ¿Ens pot dir com ha anat això?

— Molt senzillament, l'equip de govern de l'Ajuntament de Camprodon em va proposar i els representants dels altres ajuntaments de la Vall em varen votar —de la qual cosa en vaig estar molt content— i aquíestic.

— ¿Li sembla que des de la Mancomunitat de la Vall es pot fer una feina pràctica respecte de la conservació del medi ambient, tan important per si mateix com per aconseguir una imatge turística de qualitat?

— Des de la Mancomunitat seguirem treballant en la promoció turística, per això hem de cuidar el medi ambient tan per aconseguir un turisme de qualitat com per conservar els paratges tan hermosos on tenim la sort de viure. Ja tenim una entrevista concertada el dia 17 d'aquest mes amb el Conseller de Turisme per treballar en aquesta direcció.

— Què en pensa de la Delimitació d'Espais d'Interès Natural (PEIN) de l'Alta Vall del Ter i de les posteriors retallades arbitràries fetes al marge de les característiques del propi espai a protegir?

— A la propera junta de la Mancomunitat penso posar aquest tema a consideració. La meva postura personal —per les raons de qualitat ambiental que he exposat abans— és que la Vall de Carlat i la zona de Carboners s'han de protegir. Hem de tenir en compte que les proteccions no són tan lesives com alguns es pensen, els espais protegits tenen unes subvencions que si es saben buscar. Pot ser un benefici pels ajuntaments i pels